

N:o 12.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 februari 1909.
 — — — — Andra Kammaren den 16 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts
 proposition angående tullen å vin.*

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 1.)

Till Konungen.

Genom proposition, n:o 20, af den 22 januari 1909 har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta,

dels att, så länge den med Frankrike afslutade handelstraktaten af den 30 december 1881, sådan den blifvit förlängd genom konventionen, undertecknad den 13 januari 1892, förblir i kraft, tullen å icke musserande vin af 14 procents alkoholhalt och därunder skall utgöra, då vinet införes på fat, 34 öre för kilogram och, då vinet införes på andra kärl än fat, 69 öre för liter,

dels ock att i följd häraf rubrikerna nummer 695, 696 och 697 i tulltaxan af den 8 juni 1906 skola erhålla följande förändrade lydelse:

		Kvantitet för	Tullsats	
		tullberäkningen	Kronor	öre
	<i>Vin:</i>			
	icke musserande:			
	på fat, större eller mindre:			
695	af 14 procent alkoholhalt och där- under	1 kilogram	—	34
695 ^{1/2}	af mer än 14 men icke öfver 25 procent alkoholhalt	1 kilogram	—	65
	på andra kärl:			
696	af 14 procent alkoholhalt och där- under	1 liter	—	69
696 ^{1/2}	af mer än 14 men icke öfver 25 procent alkoholhalt	1 liter	1	—
697	musserande: af 25 procent alkoholhalt och därunder	1 liter	2	—
	<i>Anm.</i> Vin af mer än 25 procent alkoholhalt; tullbehandlas såsom likör.			

Riksdagen finner den föreslagna nedsättningen af tullarna å vin i och för sig föga önskvärd. Dels är ifrågavarande artikel obestriddligen en öfverflödsvara och kan såsom sådan godt tåla nu bestämda tullar, och dels måste det onekligen vara mindre tilltalande särskildt för dem, som mera verksamt deltaga uti nykterhetsarbetet, att vara med om en åtgärd, som åtminstone i någon mån underlättar åtkomsten af vissa alkoholhaltiga drycker. Riksdagen har gifvetvis också haft fullt klart för sig, att den öfverenskommelse, som den 2 december 1908 ingåtts med Frankrike, pekar på nödvändigheten af en finanspolitik, som i gör- ligaste mån söker bevara vårt lands ekonomiska själfständighet, så att icke allt för stora svårigheter uppstå, därest de svenska statsmakterna skulle vilja anordna sin inre lagstiftning på ett sätt, som kunde känn- bart beröra mäktiga intressen i det ena eller andra främmande landet.

Emellertid hafva genom denna öfverenskommelse franska handels- resande, som inom Sverige utbjuda varor, blifvit underkastade de inskrän- ningar, som äro ålagda vårt lands egna undersåtar med afseende å rätten att upptaga beställningar. Härigenom uppfylles ett af Riksdagen länge

med styrka omfattadt önskemål, att de restriktiva bestämmelser i fråga om rätten att upptaga beställning å brännvin och därmed i försäljningsafseende likställda varor, som gälla för ombud för svenska firmor, blifva tillämpliga äfven hvad beträffar alla reseagenter för utländska handelshus. Jämväl andia fördelar komma på grund af berörda öfverenskommelse vårt land till del.

Med hänsyn till dessa omständigheter har Riksdagen, trots förut omförmälda betänkligheter, beslutat bifalla Eders Kungl. Maj:ts ifrågasvarande proposition.

Stockholm den 16 februari 1909.

Med undersätlig vördnad.
